

Sammen med denne sag foretoges:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning om lempelse af reglerne om tildeling af aktieoptioner med henblik på at skabe øget medindflydelse, medansvar og interesse for virksomhedens drift hos medarbejderne.

Af Pernille Sams (KF) og Kim Andersen (V) m.fl.

(Fremsat 28/10 99).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det Konservative Folkeparti og Venstre har fremsat forslag om dels at åbne adgang for tildeling af iværksætteraktier, dels at lempe reglerne om tildeling af aktieforkøbsret til medarbejdere.

Der er tale om en genfremsættelse af forslag nr. B 63 og B 64 fra sidste folketingsår, og min holdning til forslagene har ikke ændret sig.

Fælles for forslagene er, at aktierne eller køberetten først beskattes, når medarbejderne til sin tid sælger aktierne. Til gengæld har selskabet ikke fradragsret for aktiernes værdi. Dette skal medføre, at incitamentet til at stifte og drive nye selskaber styrkes, og at medarbejderne får øget medindflydelse, medansvar og interesse for virksomhedens drift. Det er gode formål, som jeg er ganske enig i. Der er bare så alvorlige problemer forbundet med forslagene, at det vil være helt uforsvarligt at gennemføre dem.

Problemerne redegjorde jeg for ved behandlingen af forslagene i foråret, og det gør jeg gerne en gang til.

Man må først og fremmest stille sig selv spørgsmålet, om det er rimeligt, at medarbejderaktieordninger skal have en særlig skattemæssig begunstiggelse, for at løngodet til sin tid beskattes som aktieindkomst.

Jeg mener, at svaret ligger lige for: Der er tale om løn, og derfor skal det beskattes som løn. At der er tale om løn, bliver så meget desto mere tydeligt af, at mange medarbejderaktieordninger er skruet sådan sammen, at man går ned i løn for at blive omfattet af ordningen.

Hvis man alligevel mener, at det er rimeligt, at løn beskattes som aktieindkomst, blot lønnen ydes i form af aktier eller aktieforkøbsret, bliver

resultatet altså, at sådan løn bliver lempeligere beskattet end løn i form af kontanter. Herved får visse grupper af medarbejdere udbetalt løn til en lavere beskatning end andre.

Det vil få andre grupper til at kræve, at også andre personalegoder på samme måde beskattes lempeligere end som personlig indkomst.

Med forslagene risikerer vi altså at komme ind i en ond cirkel, hvor løn omklassificeres til aktieavance, og hvor begreberne sammenblandes på en uheldig måde. Aktieindkomst beskattes med 25 eller 40 pct., mens lønindkomst beskattes med op til over 60 pct. Det kræver ikke megen fantasi at forestille sig, hvad det giver anledning til af spekulation.

Forslagene indeholder også andre problemer:

Ved at beskatning lægges over på aktierne, kan medarbejderne benytte sig af særlige regler, der giver mulighed for at udskyde beskatningen ved succession i realiteten i det uendelige. Man kan derved reelt slippe helt for beskatning. Under alle omstændigheder mistes styringen af beskatningstidspunktet. De nævnte successionsregler er styret af EU's fusionsdirektiv, så disse regler kan vi altså ikke justere på med hensyn til medarbejderaktierne.

En ændring fra løn til aktieindkomst har desuden betydning i forbindelse med grænseoverskridende forhold. I relation til udlandet er der nemlig stor forskel på, om indkomsten er løn eller aktieavance. Løn er omfattet af den begrænsede skattepligt til Danmark, mens aktieavance ikke er. I visse tilfælde vil en ændring af løn til aktieindkomst betyde, at Danmark helt mister retten til at beskatte.

Eksempelvis vil Danmark med en ændring fraskrive sig beskatning af en medarbejder, der arbejder i Danmark, men bor i Tyskland. Løngodet i form af køberetten beskattes hverken ved tildeling eller udnyttelse, og gevinsten ved salg af aktierne beskattes efter tyske regler. Og i Tyskland er en mindretalsaktionær skattefri af aktieavancer efter 6 måneders ejertid. Lønnen er dermed blevet skattefri, og jeg ville blive overrasket, hvis forslagsstillerne mente, at det er acceptabelt.

Som sagt er jeg enig i intentionerne i forslagene, og derfor har regeringen heller ikke opgivet at finde modeller, som opfylder forslagernes intentioner, men uden at indeholde de uacceptable ulemper, som jeg har redegjort for. Jeg tror dog, at vi kan blive nødt til at tænke i mere utraditionelle baner, hvis det skal lykkes.